

Seminarier som Statskole for Kvinder, Muligheden af, at der kunde komme en Overenskomst i Stand i Retning af, hvad dette Lovforslag gaar ud paa. Jeg beklager imidlertid, at denne Mulighed ikke synes at skulle omfatte Kostskolen. Den ærede Ordfører for Mindretallet talte her om, at det var et Kasernerings-system. Han brugte derved et Udtryk, som efter min Opfattelse giver et temmelig utorrett Billede af, hvad der tilsigtes, af hvad der er Meningen med Kostskolen. Ved Kasernering, som jo er et Udtryk, hentet fra Militærlivet, maa der væsentlig tænkes paa, at de paagældende Elever, Alunner, bringes under en Tugt, som har Disciplinens Karakter, Befaling og Straf osv., altsaa et strengt og skarpt, i Hæren naturligvis nødvendigt, System. Det er slet ikke den Slags Kasernering, den Slags Ophold, man har tænkt sig her, nej, det er et Hjem. Jeg kalder det et Hjem, det er noget ganske andet end Kasernering. Her er Tale om at staffe de paagældende kvindelige Elever et Hjem, som byder det bedste af moralst Paavirkning, af Hjemmets Goder, som overhovedet kan ydes, og som i Reglen vil staa langt over mange af de Hjem, som de paagældende maatte søge til, dersom de ikke fik et Hjem paa Skolen. Jeg betragter det som det idealt bedste. Men dermed vil jeg ikke sige, at jeg, naar enten Beføstningen ved Kostskolen afstrækker for stærkt, eller giwne Forhold, som da vistnok maatte være ganske særlige, kunde paavises som ydende fuldstændig Erstatning for, hvad der er Meningen med Kostskolen, ubetinget vilde paatage mig det Ansvar, som det ganske vist vilde være at sige, at naar jeg ikke kunde faa Loven med Kostskolen, vil jeg slet ikke have nogen Lov. Det er det ideale, men det kunde muligvis under visse Forudsætninger tænkes borte. Jeg erkender med det ærede Mindretal og har allerede ved første Behandling af dette Lovforslag erkendt, at en Anstalt for Bogeskoelærerinder har Betydning, og at der er Trang til disse Lærerinder. Jeg har tillige fremhævet, at min Tanke har været — og jeg tror endnu, at den kunde realiseres — at Uddannelse til Bogelærerinde kunde bringes i organisk Forbindelse med denne Anstalt som det mindre indeholdt i det mere. Men jeg er slet ikke imod Tanken, at man fik en særlig Anstalt for Uddannelsen af Bogelærerinder, thi det forholder sig ogsaa efter min Mening saaledes, at der ganske vist er stor Trang i visse Egne af Landet til Bogelærerinder i den Forstand, som den ærede Ordfører for Mindretallet omtalte det. Men naar jeg hævder, at der ogsaa er lige saa

megen Trang til denne Anstalt for den fuldstændige Uddannelse, sker det, hvad jeg allerede har bemærket, i de kvindelige Elevers Interesse og i Skolens Interesse, thi Trangen er til Stede hos begge Parter. Jeg kan tænke mig en Ordning saaledes, at man et Sted fik et særegt Institut, en Anstalt for Bogeskoelærerinder, og et andet Sted et Institut som dette, og jeg kan tænke mig en Omformning af Lovforslaget i den Retning. Men da der ikke foreligger Forslag derom, har jeg for Tiden ikke Anledning til at udtale mig videre derom, jeg har kun villet udtale mig om de særlige Punkter, som Mindretallets Betænkning har fremdraget, og hvortil jeg ikke kunde slutte mig.

Jeg skal slet ikke komme nærmere ind paa den Tanke, som ligger udenfor, Forslaget angaaende Ophævelsen af Eksamenkommissionen og en ny Indretning af Prøven. Det er rigtigt, som et æret Medlem af Udvalget har bemærket, at min Sympati gaar i den Retning, men jeg kan kun sige, at naar dette nu er fremkommet med den Vægt i Betænkningen som en Udtalelse fra hele Udvalget og yderligere har været Genstand for Omtale her i Dag, vil jeg med det for Dje tage Sagen under Overvejelse og i sin Tid altsaa bringe de Forslag frem, som jeg finder rigtigt, og paa lignende Maade maa jeg udtale mig om — altsaa henstøde til nærmere Overvejelse — det Spørgsmaal, som Skrivelsens andet Bilag har udtalt sig om, nemlig Forandring i Vilkaarene for Uddelingen af Understøttelser, det er ligeledes et Spørgsmaal, som ikke vedrører Lovforslaget.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Afstemningen vil jo ikke blive vanskelig, især efter den Erklæring, som den ærede Ordfører for Mindretallet afgav, at han nemlig betragter Sagen som principielt afgjort ved Afstemningen over § 1, og Overgangen til 3dje Behandling kan jo, da det ikke er Meningen at standse Sagen, vedtages uden Afstemning.

1) Endringsforslaget under Nr. 1 til § 1 af Udvalgets Flertal:

§ Linie 3—4, Ordene: „Forskole for 30—40 Børn i en Alder fra 7—10 Aar“ forandres til: „Børneskole for 30—40 Børn“.

vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.